

УДК 330.3

*П. В. Скотний,**к. е. н., доцент, доцент кафедри математики та економіки,**Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка**ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-8150-8946>**Т. А. Лепак,**аспірант, Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка**ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-7627-8989>*

DOI: 10.32702/2306-6814.2025.7.157

ВИКОРИСТАННЯ МЕХАНІЗМІВ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА ДЛЯ СТИМУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ МАЛОГО ТА СЕРЕДНЬОГО БІЗНЕСУ

P. Skotnyy,

PhD in Economics, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Mathematics
and Economics, Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University

T. Lepak,

Postgraduate student, Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University

UTILIZATION OF PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIP MECHANISMS TO STIMULATE THE DEVELOPMENT OF SMALL AND MEDIUM-SIZED ENTERPRISES

У статті досліджено потенціал використання механізмів державно-приватного партнерства (ДПП) для стимулювання розвитку малого та середнього бізнесу (МСБ) в Україні. Визначено актуальність ДПП як ефективного інструменту економічного зростання в умовах обмеженого бюджетного фінансування та необхідності відновлення інфраструктури. Проаналізовано основні моделі ДПП, зокрема BOT, BOOT, BOO, DBFO, DBO, O&M, BLT, BTL та Joint Venture, їхні переваги та сфери застосування. Особливу увагу приділено моделі BOT як найбільш доцільній для українських умов. Розглянуто приклади реалізації ДПП в Україні, орієнтованих на підтримку підприємництва. Оцінено роль ДПП у покращенні доступу МСП до фінансування, інфраструктури, інновацій та освітніх ініціатив. Виявлено бар'єри, що стримують розвиток партнерства, зокрема недосконалу нормативну базу та низький рівень довіри з боку приватного сектору. Запропоновано напрями вдосконалення інституційного середовища для розширення практики ДПП. Підкреслено стратегічне значення державно-приватної співпраці для сталого розвитку економіки.

The article explores the potential of public-private partnership (PPP) mechanisms to stimulate the development of small and medium-sized enterprises (SMEs) in Ukraine. It highlights the relevance of PPP as an effective tool for economic growth in the context of limited budgetary resources and the urgent need to restore infrastructure. The study analyzes key PPP models, including BOT, BOOT, BOO, DBFO, DBO, O&M, BLT, BTL, and Joint Venture, along with their advantages and areas of application. Special attention is given to the BOT model as the most appropriate for Ukraine's current

economic conditions. The BOT model enables the private sector to invest in construction and operation while transferring ownership to the state after a defined period. Examples of PPP implementation aimed at SME support in Ukraine are presented and evaluated. These include concessional lending programs, business incubators, export support, energy efficiency initiatives, and startup development projects. The article emphasizes the role of PPPs in improving SME access to finance, infrastructure, innovation, and training. It also discusses regulatory, institutional, and trust-related barriers that hinder PPP expansion. The need for legislative improvement and institutional capacity building is stressed. The research shows that PPPs can promote innovation, job creation, and regional development. The synergy between the public and private sectors enhances the efficiency and sustainability of economic projects. It is also noted that long-term PPP projects require a balanced risk distribution and clear strategic alignment of interests. Effective PPP implementation can increase the quality of public services and attract foreign investment. Transparent procedures and fair conditions are essential for successful partnerships. PPPs help reduce the burden on the state budget while ensuring broader public benefits. The cooperation model strengthens Ukraine's investment climate and accelerates integration into global economic systems. Ultimately, the study concludes that PPPs are a strategic instrument for fostering entrepreneurship and ensuring the country's sustainable economic recovery.

Ключові слова: державно-приватне партнерство, малий бізнес, середній бізнес, інвестиції, інфраструктура, механізми стимулювання розвитку.

Key words: public-private partnership, small business, medium-sized business, investments, infrastructure, mechanisms for stimulating development.

АКТУАЛЬНІСТЬ ПРОБЛЕМИ

В умовах економічної нестабільності та обмежених бюджетних ресурсів держава потребує нових ефективних інструментів підтримки підприємництва. Одним із таких інструментів виступає державно-приватне партнерство (ДПП), яке дозволяє поєднати ресурси, досвід та ризики обох секторів. Механізми ДПП можуть сприяти розвитку бізнес-інфраструктури, доступу до фінансування, реалізації інноваційних проєктів та освітніх ініціатив для підприємців. У більшості розвинених країн ДПП вже довело свою ефективність у стимулюванні підприємницької активності. Для України впровадження цього інструменту є особливо актуальним у контексті євроінтеграції, покращення інвестиційного клімату та підвищення прозорості взаємодії бізнесу з державою.

Залучення приватних інвесторів до реалізації проєктів, спрямованих на підтримку МСБ, відкриває нові можливості для регіонального розвитку. Водночас розвиток законодавчої та інституційної бази у сфері ДПП створює умови для розширення практики державно-приватного співробітництва. Таким чином, дослідження потенціалу використання ДПП у контексті підтримки МСБ дозволить розробити рекомендації для підвищення ефективності економічної політики та формування сприятливого середовища для підприємництва.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Проблемам використання механізмів державно-приватного партнерства для стимулювання розвитку мало-

го та середнього бізнесу присвячено чимало наукових статей та публікацій, серед яких слід виокремити роботи Азаренкова Г. [1], Алексєєв [1], Дабіжа В. [3], Самков, О. [3], Свірко, С. [4], Власюк Т. [4], Цвілого С. [5], Кишакевича Б. [6], [7], Круглова В. [8], Терещенка Д. [8] та інших. Проте проблемам реалізації ДПП як інтегрованого елементу політики сталого розвитку та модернізації інфраструктури присвячено недостатньо досліджень, оскільки ДПП в Україні це поки що недостатньо освоєний інструмент, який потребує суттєвого вдосконалення законодавчої бази, підвищення довіри з боку бізнесу, інституційної підтримки та прозорих умов участі приватних інвесторів.

МЕТА СТАТТІ

Мета статті — дослідження потенціалу використання механізмів державно-приватного партнерства для стимулювання розвитку малого та середнього бізнесу в Україні з урахуванням світового досвіду та потреб удосконалення нормативно-інституційної бази.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Державно-приватне партнерство (ДПП) — це модель співпраці між державними установами та приватним сектором для реалізації важливих соціально-економічних проєктів. Основна ідея ДПП полягає в об'єднанні ресурсів, експертизи та фінансування держави і бізнесу задля ефективнішого управління інфраструктурою та послугами. Завдяки такій взаємодії держава отримує можливість залучати приватні інвестиції, знижу-

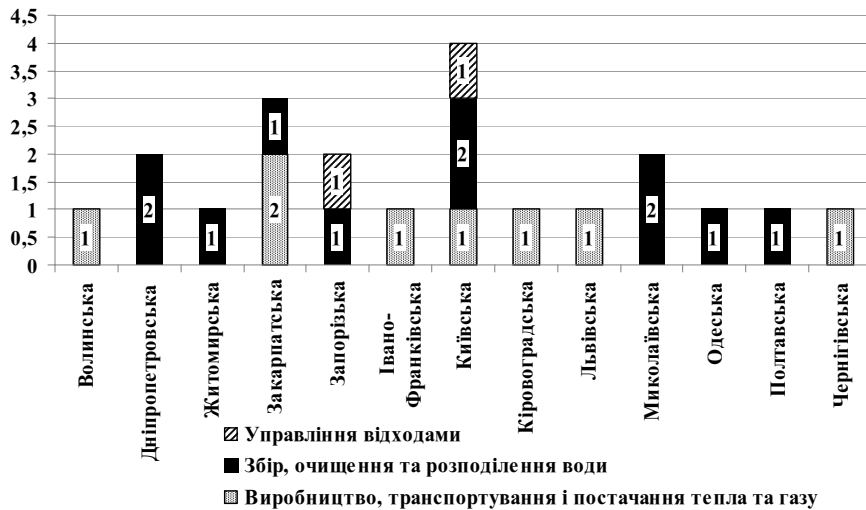

Рис. 1. Договори ДПП станом на початок 2025 року

Джерело: [2].

ючи навантаження на бюджет. Приватний сектор, у свою чергу, отримує доступ до стабільних довгострокових проєктів та ринків. ДПП дозволяє державі підвищувати якість послуг, використовуючи сучасні технології та управлінські практики приватних компаній. Однією з ключових переваг є розподіл ризиків між партнерами, що сприяє більшій фінансовій стійкості проєктів. Цей механізм активно застосовується у сферах транспорту, енергетики, охорони здоров'я, освіти та цифрових технологій. Важливим аспектом ДПП є прозорість угод та дотримання інтересів обох сторін. Ефективне використання цього інструменту сприяє економічному розвитку країни та залученню іноземних інвесторів. Таким чином, державно-приватне партнерство є стратегічним підходом до модернізації економіки та покращення якості життя населення.

Станом на 1 січня 2025 року в Україні, за інформацією міністерства економіки України, у рамках державно-приватного партнерства було укладено 200 договорів. З них на даний момент реалізуються 22 угоди, зокрема 9 концесійних, 6 про спільну діяльність і 7 інших видів договорів. Водночас 167 угод залишаються нерезалізованими: 114 фактично не виконуються, а 53 були розірвані або завершилися у зв'язку із закінченням терміну дії (рис. 1). Ще 11 договорів тимчасово призупинені через збройну агресію російської федерації [2].

Згідно із [1], ключовими складовими механізму державно-приватного партнерства є: співпраця між сторонами, договірне регулювання, визначення пріоритетів проєкту, управління ризиками, спільне фінансування, розподіл обов'язків та визначення суб'єкта, відповідального за експлуатацію об'єкта [1].

Державно-приватне партнерство (ДПП) є ефективним інструментом залучення інвестицій та розвитку економіки через співпрацю між державними органами та приватним сектором. Однією з ключових сфер його застосування є підтримка малого та середнього бізнесу (МСБ), який відіграє важливу роль у забезпеченні економічного зростання, створенні робочих місць та інноваційного розвитку.

Державно-приватне партнерство є сучасним механізмом співпраці між державним та приватним секторами,

що сприяє економічному зростанню країни. Цей формат співпраці дозволяє залучати додаткові інвестиції у розвиток інфраструктури та соціальних проєктів. Завдяки взаємодії держави та бізнесу створюються умови для впровадження інноваційних рішень у різних галузях економіки. Механізм державно-приватного партнерства сприяє оптимізації використання ресурсів та підвищенню ефективності управління проєктами [7].

Партнерство між державою та приватним сектором дозволяє знизити ризики для обох сторін та розподілити відповідальність за реалізацію проєктів. Завдяки спільним зусиллям можливо реалізовувати великі інфраструктурні проєкти, які окремо не були б економічно доцільними. Цей підхід сприяє підвищенню якості надання послуг громадськості. Державні інституції отримують можливість використовувати сучасні технології та методики, які впроваджуються приватними компаніями. Приватний сектор отримує доступ до нових ринків та можливостей для розширення своєї діяльності. Державно-приватне партнерство стимулює розвиток конкуренції на ринку, що сприяє підвищенню якості продукції та послуг. Спільні проєкти сприяють створенню нових робочих місць та зростанню зайнятості населення. Цей механізм дозволяє оптимізувати податкове навантаження та створювати сприятливе середовище для бізнесу. Державно-приватні проєкти часто мають стратегічне значення для розвитку регіонів. Партнерство сприяє залученню іноземних інвестицій та підвищенню іміджу країни на міжнародній арені. Завдяки спільним зусиллям досягається більш оперативне вирішення соціально-економічних проблем. Державні та приватні компанії отримують можливість обмінюватися досвідом та кращими практиками управління. Співпраця дозволяє скоротити строки реалізації складних проєктів та знизити їхню вартість. Державно-приватне партнерство сприяє впровадженню інновацій у сфері енергетики, транспорту та комунікацій. Реалізація спільних проєктів забезпечує стабільний розвиток інфраструктури, що відповідає сучасним вимогам суспільства. Такий механізм є важливим інструментом для стимулювання економічного розвитку та підвищення добробуту громадян.

Таблиця 1. Приклади державно-приватного партнерства з акцентом на розвиток МСП в Україні

№	Приклад	Суть проєкту	Роль приватного сектору	Результати
1	Програма «Доступні кредити 5-7-9%»	Пільгове кредитування підприємців через співпрацю держави та банків.	Банки видають кредити підприємцям, держава компенсує частину відсоткової ставки.	Тисячі підприємців отримали доступ до дешевих кредитів.
2	Створення індустріальних парків та бізнес-інкубаторів	Розвиток бізнес-інкубаторів та індустріальних парків у партнерстві з приватними компаніями.	Приватні компанії будують об'єкти та залучають інвесторів, а держава забезпечує підтримку.	МСП отримали доступ до інфраструктури, що знижує витрати на виробництво.
3	Спільні проєкти в IT-секторі (платформа «Дія.Бізнес»)	Цифрова платформа для підприємців, що надає освітні послуги та консультації.	Приватні компанії фінансують платформу, надають технічну підтримку та консультації.	Підприємці мають безкоштовний доступ до освітніх матеріалів і консультацій.
4	Програма підтримки експорту малого бізнесу (Експортно-кредитне агентство)	Державна підтримка експортерів через страхування ризиків та кредитні гарантії.	Банки та інвестори фінансують експортні операції малих підприємств.	Спрощений вихід малих підприємств на міжнародні ринки.
5	Розвиток стартап-екосистеми (Український фонд стартапів)	Фінансова підтримка стартапів у партнерстві з приватними венчурними фондами.	Інвестори та бізнес-акселератори доповнюють державні гранти та сприяють масштабуванню стартапів.	Фінансування отримали понад 250 стартапів.
6	Концесійні проєкти у сфері логістики та інфраструктури	Передача портової інфраструктури в концесію для розширення логістичних можливостей МСП.	Міжнародні компанії інвестують у розвиток портів та транспортної інфраструктури.	Зниження логістичних витрат для експортерів.
7	Енергетичні програми для МСП (ESP)	Фінансування заходів з енергоефективності для підприємців за підтримки міжнародних організацій.	Приватні компанії впроваджують енергоефективні технології, надають консалтингові послуги.	Зменшення витрат підприємств на енергоресурси.
8	Навчальні та акселераційні програми («Skills for Ukraine»)	Освітні програми для підприємців у співпраці з міжнародними корпораціями та бізнес-школами.	Міжнародні компанії розробляють навчальні програми та надають менторську підтримку.	Розвиток підприємницьких навичок та підтримка бізнес-ідей.

Джерело: розроблено авторами.

В Україні державно-приватне партнерство активно розвивається у сферах транспорту, енергетики, охорони здоров'я та міської інфраструктури. Успішна реалізація таких проєктів сприяє економічному розвитку, покращенню якості послуг та залученню іноземних інвестицій.

Малий та середній бізнес (МСП) відіграє ключову роль у розвитку економіки України, забезпечуючи значну частку зайнятості населення та сприяючи інноваціям. Водночас підприємці стикаються з низкою викликів, таких як обмежений доступ до фінансування, нестача інфраструктури, регуляторні бар'єри та недостатня підтримка з боку держави. Державно-приватне партнерство (ДПП) є ефективним механізмом для подолання цих проблем, створюючи сприятливі умови

для розвитку підприємництва через залучення інвестицій, модернізацію інфраструктури та підтримку інноваційних рішень. Приклади державно-приватного партнерства, спрямованого на розвиток МСП в Україні подано в таблиці 1.

Державно-приватне партнерство (ДПП) має різні моделі взаємодії, що визначають рівень участі приватного сектора, розподіл ризиків та термін експлуатації об'єкта. Найпоширеніші моделі ДПП включають:

1. BOT (Build-Operate-Transfer) — Будівництво-Експлуатація-Передача [1]. Приватний партнер будує об'єкт за власні кошти, експлуатує його певний час, щоб повернути інвестиції, а потім передає державі.

— Застосування: Інфраструктурні проєкти — дороги, мости, аеропорти, електростанції.

— Приклад: Концесійні дороги, енергетичні проєкти.

2. BOOT (Build-Own-Operate-Transfer) — Будівництво-Володіння-Експлуатація-Передача. Приватний партнер будує, володіє, експлуатує об'єкт і після визначеного періоду передає його державі.

Приватний сектор тимчасово володіє активом.

— Застосування: Водопостачання, енергетика, транспортна інфраструктура.

— Приклад: Будівництво електростанцій у концесію.

3. BOO (Build-Own-Operate) — Будівництво-Володіння-Експлуатація [3]. Приватний інвестор будує, володіє та експлуатує об'єкт без обов'язкової передачі державі.

— Застосування: Енергетика, телекомунікації, промислові об'єкти.

— Приклад: Приватні електростанції, дата-центри.

4. DBFO (Design-Build-Finance-Operate) — Проектування-Будівництво-Фінансування-Експлуатація. Приватний сектор проектує, будує, фінансує та експлуатує об'єкт, а держава замовляє послуги.

— Застосування: Лікарні, школи, транспортна інфраструктура.

— Приклад: Приватні компанії будують і керують лікарнями, отримуючи компенсацію від держави.

5. DBO (Design-Build-Operate) — Проектування-Будівництво-Експлуатація. Приватний партнер проектує, будує та експлуатує об'єкт, але фінансування здійснює держава.

— Застосування: Громадський транспорт, водопостачання.

— Приклад: Спорудження водоочисних станцій із приватним управлінням.

6. O&M (Operation and Maintenance) — Операційне управління та технічне обслуговування. Держава залишається власником, але приватна компанія здійснює управління та обслуговування.

— Застосування: Аеропорти, дороги, громадський транспорт.

— Приклад: Приватні компанії керують аеропортами, але державі належить інфраструктура.

7. BLT (Build-Lease-Transfer) — Будівництво-Оренда-Передача [5]. Приватний партнер будує об'єкт, здає його в оренду державі, а потім передає у власність держави.

— Застосування: Школи, лікарні, комунальні об'єкти.

— Приклад: Державні будівлі, збудовані приватними інвесторами та передані державі після виплати оренди.

8. BTL (Build-Transfer-Lease) — Будівництво-Передача-Оренда. Приватний сектор будує об'єкт, передає державі, а потім орендує його назад для експлуатації.

— Застосування: Інфраструктура, телекомунікації.

— Приклад: Будівництво енергетичних об'єктів із подальшою орендою державою.

9. Joint Venture (JV) — Спільне підприємство. Держава та приватний партнер створюють спільну компанію для управління проєктом.

— Застосування: Банківська сфера, технологічні кластери, інноваційні парки.

— Приклад: Спільні банківські установи з часткою державного капіталу.

Кожна модель державно-приватного партнерства має свої переваги та застосовується залежно від типу проєкту, рівня ризиків та фінансової стратегії. Використання ДПП сприяє ефективному залученню приватного капіталу в розвиток інфраструктури та державних послуг.

У сучасному українському контексті модель BOT (Build-Operate-Transfer) є найбільш доцільною завдяки здатності залучати приватні інвестиції без значного навантаження на державний бюджет. Ця модель дозволяє швидко відновлювати критичну інфраструктуру, зокрема дороги, мости, порти та енергетичні об'єкти, що є актуальним після масштабних руйнувань. Приватний партнер бере на себе фінансування, будівництво та експлуатацію об'єкта, забезпечуючи ефективне управління та технічне обслуговування. Держава, у свою чергу, отримує готовий об'єкт у власність після закінчення строку експлуатації. BOT забезпечує збалансований розподіл ризиків між державою та бізнесом, зберігаючи стратегічний контроль над інфраструктурою. Досвід реалізації концесій у морських портах підтверджує практичну ефективність цієї моделі в українських реаліях.

ДПП має стати не лише інструментом розвитку інфраструктури, а й платформою для активної підтримки підприємництва. За умов належного нормативного регулювання та державної підтримки, ДПП сприятиме формуванню інноваційної економіки, зростанню зайнятості та підвищенню конкурентоспроможності МСП. Важливо забезпечити довгострокову сталість партнерських проєктів, узгодженість стратегічних інтересів сторін та ефективний моніторинг виконання угод. Стимулювання розвитку малого та середнього бізнесу через механізми ДПП має стати пріоритетом державної політики. Такий підхід дозволить створити сприятливе середовище для підприємництва, активізувати інвестиційну діяльність і сприяти економічному відновленню України.

ВИСНОВКИ

Державно-приватне партнерство (ДПП) є ефективним інструментом залучення інвестицій, модернізації інфраструктури та підтримки малого і середнього бізнесу (МСБ). У сучасних умовах економічної нестабільності та обмеженості бюджетних ресурсів роль ДПП як механізму економічного зростання суттєво зростає. Завдяки об'єднанню ресурсів, експертизи та управлінських підходів державного і приватного секторів досягається вища ефективність реалізації соціально-економічних проєктів. Для України використання моделей ДПП відкриває можливості для швидкого відновлення критичної інфраструктури, зниження фінансового навантаження на бюджет і підвищення якості публічних послуг. Найбільш доцільною в українських реаліях є модель BOT, яка дозволяє приватному сектору інвестувати у будівництво, експлуатацію та подальшу передачу об'єкта державі.

Застосування ДПП у таких сферах, як логістика, енергетика, освіта, охорона здоров'я та цифровізація, позитивно впливає на розвиток підприємництва. Особливо ефективним є партнерство у проєктах, що сприя-

ють зменшенню бар'єрів для доступу МСП до фінансування, технологій і ринків. Приклади успішних ініціатив, як-от програми пільгового кредитування, бізнес-інкубатори та освітні платформи, демонструють значний потенціал синергії між державою та бізнесом. Водночас реалізація ДПП в Україні потребує вдосконалення нормативно-правової бази, підвищення прозорості процедур та зміцнення довіри з боку приватного сектору. Необхідним є розвиток інституційної спроможності органів влади, що відповідають за ініціювання та реалізацію таких проєктів.

Література:

1. Азаренкова Г., Алексєєв І., Гурковський М., Орєхова К., Головка О., Курило, О. Механізм державно-приватного партнерства. Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice. 2022. Vol. 5 (46). P. 240—248. <https://doi.org/10.55643/fcaptp.5.46.2022.3887>
2. Міністерство економіки України. Стан здійснення ДПП в Україні. 2025. Отримано з <https://me.gov.ua/Documents/Detail/9fc90c5e-2f7b-44b2-8bf1-1ffb7ee1be26?lang=uk-UA&title=StanZdiisnenniaDppVUkraini>
3. Дабіжа В. В., Самков О. О. Розвиток державно-приватного партнерства для України з досвіду світової практики. Сучасний науковий журнал, 2024. Vol. 4 (2). P. 62—73. <https://doi.org/10.36994/2786-9008-2024-4-9>
4. Свірко С. В., Власюк Т. О., Шевчук О. А., Супрунова І. В. Державно-приватне партнерство як інструмент інноваційного розвитку урбанізованих територій. Економіка, управління та адміністрування. 2023. Vol. 1 (103). P. 118—127. [https://doi.org/10.26642/ema-2023-1\(103\)-118-127](https://doi.org/10.26642/ema-2023-1(103)-118-127)
5. Цвілий С. М. Механізм генерації інвестиційного потенціалу розвитку індустрії туризму на платформі ДПП: відновлення економіки України. Здобутки економіки: перспективи та інновації. 2024. Vol. 10. <https://doi.org/10.5281/zenodo.13857822>
6. Кишакевич Б.Ю. Проблема вибору мір ризику в контексті світової фінансової кризи. Науковий вісник НЛТУ України. 2010. № 20.2. С. 178—186.
7. Кишакевич Б., Максишко Н., Гриценко К., Ворончак І., Демедюк Б. Аналіз ефективності цифровізації малих та середніх підприємств країн ЄС за допомогою DEA-моделей. Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice. 2024. Vol. 3 (56). P. 215—229. <https://doi.org/10.55643/fcaptp.3.56.2024.4344>
8. Kruhlov V., Tereshchenko D. Implementation of public-private partnership projects in the agricultural sector. Public Administration and Regional Development. 2021. Vol. 13. P. 675—698. <https://doi.org/10.34132/pard2021.13.06>

References:

1. Azarenkova, G., Alekseev, I., Gurkovsky, M., Orekhova, K. and Golovko, O., Kurylo, O. (2022), "Public-private partnership mechanism", Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice, vol. 5 (46), pp. 240—248. <https://doi.org/10.55643/fcaptp.5.46.-2022.3887>
2. Ministry of Economy of Ukraine (2025), "Status of PPP Implementation in Ukraine", available at: <https://>

me.gov.ua/Documents/Detail/9fc90c5e-2f7b-44b2-8bf1-1ffb7ee1be26?lang=uk-UA&title=StanZdiisnenniaDppVUkraini (Accessed 25 March 2025).

3. Dabizha, V. V. and Samkov, O. O. (2024) "Development of public-private partnership for Ukraine based on world practice", Suchasnyi naukovyi zhurnal, Vol. 4 (2), pp. 62—73. <https://doi.org/10.36994/2786-9008-2024-4-9>

4. Svirko, S. V., Vlasjuk, T. O., Shevchuk, O. A. and Suprunova, I. V. (2023), "Public-private partnership as a tool for innovative development of urbanized areas", Ekonomika, upravlinnia ta administruvannia, Vol. 1 (103), pp. 118—127. [https://doi.org/10.26642/ema-2023-1\(103\)-118-127](https://doi.org/10.26642/ema-2023-1(103)-118-127)

5. Tsviliy, S. M. (2024), "Mechanism of generating investment potential for the development of the tourism industry on the PPP platform: recovery of the Ukrainian economy", Zdobutky ekonomiky: perspektyvy ta innovatsii, Vol. 10. <https://doi.org/10.5281/zenodo.13857822>

6. Kyshakevych, B. Y. (2010), "The problem of choosing risk measures in the context of the global financial crisis", Naukovyi visnyk NLTU Ukrainy, vol. 20.2, pp. 178—186.

7. Kyshakevych, B., Maksishko, N., Hrytsenko, K., Voronchak, I. and Demediuk, B. (2024), "Analysis of the effectiveness of digitalization of small and medium-sized enterprises in the EU using DEA models", Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice, Vol. 3 (56), pp. 215—229. <https://doi.org/10.55643/fcaptp.3.56.2024.4344>

8. Kruhlov, V. and Tereshchenko, D. (2021), "Implementation of public-private partnership projects in the agricultural sector", Public Administration and Regional Development, vol. 13, pp. 675—698. <https://doi.org/10.34132/pard2021.13.06>

Стаття надійшла до редакції 31.03.2025 р.

<https://nayka.com.ua>

Електронне фахове видання

Ефективна
ЕКОНОМІКА

Виходить 12 разів на рік

Журнал включено до переліку наукових фахових видань України з ЕКОНОМІЧНИХ НАУК (Категорія «Б») Спеціальності – 051, 071, 072, 073, 075, 076, 292

e-mail: economy_2008@ukr.net

 viber: +38 050 3820663